

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/168

av den 10 februari 2021

om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller undantag för vissa referensvärden för avistaväxelkurser för tredjelandsvalutor och fastställande av ersättningar för vissa referensvärden som ska upphöra och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att säkra sig mot ogynnsamma valutakursrörelser som omfattar utländsk valuta som inte lätt kan konverteras till en basvaluta eller valutor som omfattas av valutakontroller, brukar företag i unionen avtala om icke-levererbara valutaderivat såsom forwarder och valutaswappar. Om referensvärden för avistaväxelkurser inte är tillgängliga för att beräkna utbetalningar i samband med valutaderivat skulle detta inverka negativt på företag i unionen som exporterar till tillväxtmarknader eller innehar tillgångar eller skulder på dessa marknader, med påföljande exponering mot fluktuationer i tillväxtmarknaders valutor. Efter utgången av den period som avslutas den 31 december 2021 vilken fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 ⁽⁴⁾ (övergångsperioden) kommer det inte längre att vara möjligt att använda referensvärden för avistaväxelkurser som tillhandahålls av en administratör som är belägen i ett tredjeland och som inte är en centralbank.
- (2) För att göra det möjligt för företag i unionen att fortsätta sin affärsverksamhet samtidigt som de minskar valutarisken, bör vissa referensvärden för avistaväxelkurser som används i finansiella instrument för beräkning av avtalsenliga utbetalningar och som fastställs av kommissionen i enlighet med vissa kriterier undantas från tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/1011.
- (3) Med tanke på behovet av att göra en grundlig översyn av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/1011 och av dess föreskrifter om referensvärden som tillhandahålls av administratörer som är belägna i tredjeländer (referensvärden från tredjeland) bör den nuvarande övergångsperioden för referensvärden från tredjeland förlängas. Kommissionen bör ha befogenhet att genom en delegerad akt ytterligare förlänga övergångsperioden med högst två år om den bedömning som den översynen grundar sig på visar att den planerade utgången av övergångsperioden skulle inverka negativt på den fortsatta användningen av referensvärden från tredjeland i unionen eller utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten.

⁽¹⁾ EUT C 366, 30.10.2020, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 10, 11.1.2021, s. 35.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 januari 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 2 februari 2021.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

- (4) En förlängning av övergångsperioden för referensvärden från tredjeland skulle kunna skapa ett incitament för administratörer av referensvärden i unionen att flytta sin verksamhet till ett tredjeland för att inte omfattas av kraven i förordning (EU) 2016/1011. För att förhindra ett sådant kringgående bör administratörer som flyttar från unionen till ett tredjeland under övergångsperioden inte få tillträde till unionsmarknaden utan att uppfylla kraven i förordning (EU) 2016/1011.
- (5) Från och med den 31 december 2020, vid utgången av den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ⁽⁵⁾ klassificeras referensräntan *London Interbank Offered Rate* (Libor) inte längre som ett kritiskt referensvärde enligt förordning (EU) 2016/1011. Dessutom har Förenade kungarikets finansinspektionsmyndighet *Financial Conduct Authority* (FCA) meddelat 2017 att den inte skulle övertala eller tvinga panelbanker att lämna underlag till Libor efter slutet av 2021. Efterföljande meddelanden från FCA och administratören av Libor har tydliggjort att Libor troligen kommer att avvecklas för de flesta löptider och valutor som den beräknas för vid slutet av 2021, och andra av Libors löptider och valutor kommer att följa efter under 2023. Upphörandet eller avvecklingen av Libor skulle kunna få negativa konsekvenser som avsevärt stör de finansiella marknadernas funktion i unionen. Det finns ett stort antal avtal som påverkar ekonomiska operatörer i unionen avseende skulder, lån, tidsbunden inlåning, värdepapper och derivat som alla hänvisar till Libor, som förfaller senare än den 31 december 2021 och som inte innehåller tillräckligt robusta reservbestämmelser för att täcka upphörandet eller avvecklingen av Libor beräknat för den relevanta valutan eller vissa av dess löptider. Vissa av dessa avtal och vissa finansiella instrument enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁶⁾ kan inte omförhandlas i syfte att innefatta avtalsenliga reservbestämmelser före den 31 december 2021.
- (6) För att möjliggöra en fortsatt ordnad funktion för befintliga avtal som hänvisar till ett allmänt använt referensvärde vars upphörande skulle kunna få negativa konsekvenser som avsevärt stör de finansiella marknadernas funktion i unionen, och när sådana avtal, eller finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, inte kan omförhandlas så att de inbegriper en avtalsenlig reservbestämmelse vid tidpunkten då det referensvärdet upphör, bör det fastställas en ram för upphörandet eller den ordnade avvecklingen av sådana referensvärden. Denna ram bör innefatta en mekanism för övergång till fastställda ersättningar för ett referensvärde i sådana avtal eller finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU. En ersättning för ett referensvärde bör säkerställa undvikandet av att avtal inte fullgörs, vilket avsevärt skulle kunna störa de finansiella marknadernas funktion i unionen.
- (7) Avsaknaden av en ram på unionsnivå för att upphöra med eller ordnat avveckla ett referensvärde skulle sannolikt leda till olika regleringslösningar i medlemsstaterna, vilket skulle leda till att unionens berörda parter utsätts för risker för rättsosäkerhet och för att avtal inte fullgörs. Tillsammans med omfattningen av exponering mot sådana referensvärden i befintliga avtal, och finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, skulle den ökade risken för att avtal inte fullgörs och rättstvister till följd av detta kunna avsevärt störa finansmarknadernas funktion. Under dessa extraordinära omständigheter och för att hantera de involverade systemriskerna måste en harmoniserad strategi fastställas för att hantera upphörandet eller avvecklingen av vissa referensvärden som är systemviktiga för unionen. Medlemsstaternas befogenheter vad gäller referensvärden utöver de befogenheter som tilldelats kommissionen påverkas inte av denna förordning.
- (8) Förordning (EU) 2016/1011 kräver att andra enheter under tillsyn än administratörer av referensvärden har beredskapsplaner i fall att ett referensvärde ändras väsentligt eller upphör att tillhandahållas. Om möjligt bör beredskapsplanerna identifiera en eller flera potentiella ersättningar för referensvärden. Erfarenheterna med Libor har visat att det är viktigt att beredskapsplaner utarbetas för fall i vilka ett referensvärde väsentligt ändras eller upphör att tillhandahållas. De behöriga myndigheterna bör övervaka efterlevnaden av den skyldigheten och det bör vara möjligt för dem att utföra stickprovskontroller av efterlevnaden. Därför bör enheter under tillsyn se till att deras beredskapsplaner, och eventuella uppdateringar av dem, finns i lättillgänglig form så att de på begäran utan dröjsmål kan vidarebefordra dem till de behöriga myndigheterna.

⁽⁵⁾ EUT L 29, 31.1.2020, s. 7.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (9) Andra avtal än finansiella avtal som definieras i förordning (EU) 2016/1011 eller finansiella instrument som inte omfattas av definitionen av finansiella instrument i den förordningen, men som även hänvisar till referensvärden som håller på att upphöra eller avvecklas skulle också avsevärt kunna störa de finansiella marknaderna i unionen. Många enheter använder sådana referensvärden men uppfyller inte kraven för enheter under tillsyn. Följaktligen skulle parterna i sådana avtal och innehavarna av sådana finansiella instrument inte gynnas av en ersättning för ett referensvärde. För att i möjligaste mån mildra de potentiella effekterna på marknadsintegriteten och den finansiella stabiliteten och tillhandahålla skydd mot rättsosäkerhet bör kommissionens mandat att fastställa en ersättning för ett referensvärde tillämpas på alla de avtal och finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU som omfattas av en medlemsstats rätt. Dessutom bör den fastställda ersättningen för ett referensvärde också tillämpas på avtal som omfattas av rätten i ett tredjeland men vars samtliga avtalsparter är etablerade i unionen, i fall där avtalet uppfyller kraven i den här förordningen och där rätten i det tredjelandet inte föreskriver en ordnad avveckling av ett referensvärde. Denna utvidgning av tillämpningsområdet bör inte påverka de bestämmelser i förordning (EU) 2016/1011 som inte ändras genom den här förordningen.
- (10) Den lagstadgade ersättningen av ett referensvärde bör begränsas till avtal och till finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU vilka inte har omförhandlats före den dag då referensvärdet i fråga upphör att gälla. Om ramavtal används kommer den fastställda ersättningen för ett referensvärde endast att tillämpas på transaktioner som ingåtts före den relevanta dagen för ersättningen, även om senare transaktioner tekniskt sett kan ingå i samma avtal. Fastställandet av ersättningen för ett referensvärde bör inte inverka på avtal, eller finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, som redan innehåller en lämplig reservbestämmelse för hanteringen av det permanenta upphörandet av ett referensvärde.
- (11) Kommissionens antagande av en genomförandeakt som föreskriver en ersättning för ett referensvärde bör inte hindra parterna i ett avtal från att enas om att tillämpa ett annat ersättning för det referensvärdet.
- (12) Referensvärdena och deras avtalsenliga reservränta skulle med tiden kunna avvika avsevärt och oväntat, och som en följd av detta skulle de inte längre återspegla samma underliggande ekonomiska verklighet eller leda till kommersiellt oacceptabla resultat. Sådana fall kan med tiden innebära en betydande ökning av spreaden mellan referensvärdet och den avtalsenliga reservräntan eller situationer där den avtalsenliga reservbestämmelsen ändrar basen för referensvärdet från rörlig ränta till fast ränta. Eftersom detta problem kan komma att uppstå i flera medlemsstater, och eftersom även avtalsparter från olika medlemsstater i sådana fall ofta skulle påverkas, bör det hanteras på ett harmoniserat sätt för att undvika rättsosäkerhet, onödiga rättstvister och följaktligen eventuella väsentliga negativa effekter på den inre marknaden eller återverkningar på den finansiella stabiliteten i enskilda medlemsstater eller i unionen. Följaktligen bör ersättningen för ett referensvärde som fastställs i genomförandeakten under vissa förutsättningar fungera som ersättning när relevanta nationella myndigheter, till exempel makrotillsynsmyndigheter, systemriskråd eller centralbanker, har fastställt att den ursprungligen överenskomna reservbestämmelsen inte längre återspeglar den ekonomiska verklighet som det referensvärde som upphör var avsett att mäta eller att en sådan bestämmelse skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten. De relevanta nationella myndigheterna bör göra en sådan bedömning när de, från en eller flera potentiellt berörda parter, får kännedom om att en allmänt använd reservbestämmelse potentiellt är olämplig. En sådan bedömning bör emellertid inte göras avtal för avtal. De relevanta nationella myndigheter som berörs bör vara skyldiga att informera kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) om den bedömningen.
- (13) Avtalsparterna ansvarar för att analysera sina avtalsarrangemang för att avgöra vilka situationer en avtalsenlig reservbestämmelse avser att täcka. Om tolkningen av ett avtal eller av ett finansiellt instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU visar att parterna inte avsåg att täcka det permanenta upphörandet av ett valt referensvärde, bör den lagstadgade ersättningen för ett referensvärde som fastställs i enlighet med denna förordning utgöra ett skydd i samband med det permanenta upphörandet av referensvärdet.

- (14) Med tanke på att ersättningen av ett referensvärde skulle kunna kräva ändringar av avtal, eller av finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, vilka hänvisar till sådana referensvärden när dessa ändringar är nödvändiga för den praktiska användningen eller tillämpningen av en sådan ersättning för ett referensvärde bör kommissionen ges befogenhet att fastställa de motsvarande väsentliga ändringarna för anpassning i genomförandeakten.
- (15) För referensvärden som kommissionen fastställer som kritiska i en medlemsstat i enlighet med förordning (EU) 2016/1011 och där upphörandet eller avvecklingen av ett sådant referensvärde avsevärt skulle kunna störa finansmarknadernas funktion i den medlemsstaten bör den relevanta behöriga myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att undvika sådana störningar i enlighet med sin nationella rätt.
- (16) Om en medlemsstat ansluter sig till euroområdet och det till följd av detta saknas dataunderlag för att beräkna ett nationellt referensvärde, vilket innebär att det referensvärdet måste ersättas, bör det vara möjligt för den medlemsstaten att föreskriva övergång från det nationella referensvärdet till en ersättning för det. I ett sådant fall bör medlemsstaten ta hänsyn till konsumenternas ställning som avtalsparter och säkerställa att de inte i större utsträckning än nödvändigt påverkas negativt av en sådan övergång.
- (17) I syfte att fastställa att vissa referensvärden för avistaväxelkurser för tredjelandsvalutor inte omfattas av förordning (EU) 2016/1011 bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på undantaget för referensvärden för avistaväxelkurser för icke-konvertibla valutor, när sådana referensvärden för avistaväxelkurserna används för att beräkna utbetalningar som uppstår till följd av icke-levererbara valutaderivatavtal. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽⁷⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (18) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i fråga om att fastställa en ersättning för ett referensvärde som ersätter alla hänvisningar till det referensvärdet i avtal, eller i finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, som inte har omförhandlats den dag då genomförandeakten börjar tillämpas. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁸⁾. Rättssäkerheten förutsätter att kommissionen utövar dessa genomförandebefogenheter endast vid noggrant definierade utlösande händelser som tydligt visar att administreringen och offentliggörandet av ett referensvärde som ska ersättas kommer att upphöra permanent.
- (19) Kommissionen bör utöva sina genomförandebefogenheter endast i situationer där den bedömer att ett upphörande eller en avveckling av ett referensvärde kan få negativa konsekvenser som avsevärt stör finansiella marknadernas funktion eller den reala ekonomin i unionen. Dessutom bör kommissionen utöva sina genomförandebefogenheter endast om det har blivit uppenbart att referensvärdets representativitet inte kan återställas eller att referensvärdet kommer att upphöra permanent.
- (20) Innan kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter i fråga om att fastställa en ersättning för ett referensvärde bör kommissionen genomföra offentliga samråd och ta hänsyn till rekommendationer från relevanta berörda parter, särskilt arbetsgrupper inom den privata sektorn som verkar under överinseende av de offentliga myndigheterna eller centralbanken. Dessa rekommendationer bör bygga på omfattande offentliga samråd och expertis om den lämpligaste ersättningsräntan för den referensränta som ska upphöra. Kommissionen bör också beakta rekommendationer från andra berörda parter, inbegripet referensvärdesadministratörens behöriga myndighet och Esma.

⁽⁷⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (21) Vid tidpunkten för antagandet av förordning (EU) 2016/1011 förväntades det att tredjeländer fram till slutet av 2021 skulle inrätta liknande regleringssystem för finansiella referensvärden och att användningen inom unionen av enheter under tillsyn av referensvärden från tredjeländ skulle säkerställas genom beslut om likvärdighet som antagits av kommissionen eller genom erkännande eller godkännande från behöriga myndigheter. Begränsade framsteg har emellertid gjorts i detta avseende. Tillämpningsområdet för regelverken för finansiella referensvärden skiljer sig avsevärt mellan unionen och tredjeländer. För att säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt och att tredjeländers referensvärden finns tillgängliga för användning i unionen efter utgången av övergångsperioden, bör kommissionen därför senast den 15 juni 2023 lägga fram en rapport om översynen av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/1011, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen, med särskild hänsyn till dess effekter på användningen av tredjeländers referensvärden i unionen. I den rapporten bör kommissionen särskilt analysera de långtgående konsekvenserna av en sådan reglering för unionens administratörer och användare av referensvärden, även med avseende på den fortsatta användningen av referensvärden från tredjeländ. Kommissionen bör bedöma om det finns ett behov av att ytterligare ändra förordning (EU) 2016/1011 för att begränsa dess tillämpningsområde endast till administratörer av vissa typer av referensvärden eller till administratörer vars referensvärden används i stor utsträckning i unionen.
- (22) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽⁹⁾ har nyligen ändrats för att skapa tydlighet för marknadsdeltagarna att kontrakt som ingåtts eller förnyats innan clearing- eller marginalkrav börjat tillämpas på OTC-derivatkontrakt som hänvisar till ett referensvärde (*äldre kontrakt*) inte kommer att omfattas av dessa krav om dessa kontrakt ändras med avseende på det referensvärde som de hänvisar till och om dessa ändringar görs i det enda syftet att genomföra eller förbereda genomförandet av en ersättning för ett referensvärde eller införa reservbestämmelser under övergången till ett nytt referensvärde som en del av en referensvärdereform. Referensvärdereformer är resultatet av internationellt samordnade arbetsflöden och initiativ som syftar till att reformera referensvärden så att de stämmer överens med de internationella principer för finansiella referensvärden som offentliggjorts av den internationella organisationen för värdepapperstillsyn (*International Organization of Securities Commissions*). Enligt förordning (EU) 2016/1011 ska enheter under tillsyn utarbeta och upprätthålla väl underbyggda skriftliga planer som anger vilka åtgärder de skulle vidta om ett referensvärde väsentligt ändras eller inte längre tillhandahålls samt se till att dessa planer återspeglas i avtalsförhållandet med kunderna. För att göra det lättare för marknadsaktörerna att uppfylla dessa skyldigheter och stödja marknadsaktörernas åtgärder för att öka robustheten hos OTC-derivatkontrakt som hänvisar till referensvärden som eventuellt kan bli föremål för reformer, bör förordning (EU) nr 648/2012 ändras ytterligare för att klargöra att äldre kontrakt inte kommer att omfattas av clearing- eller marginalkrav om dessa kontrakt ändras i det enda syftet att ersätta det referensvärde som de hänvisar till inom ramen för en referensvärdereform.

Detta undantag tillämpas därför endast för sådana avtalsändringar som krävs för att genomföra eller förbereda genomförandet av en ersättning för ett referensvärde till följd av en referensvärdereform eller för att införa reservbestämmelser i förhållande till ett referensvärde för att öka robustheten hos de relevanta kontrakten. Dessa ändringar bör tjäna till att skapa klarhet för marknadsaktörerna och bör inte påverka tillämpningsområdet för clearing- och marginalkraven i samband med att OTC-derivatkontrakt ändras i andra syften eller i samband med ersättningar eller förnyelser såsom ändringar av motparter.

- (23) Förordning (EU) 2016/1011 och (EU) nr 648/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (24) Eftersom Libor från och med den 1 januari 2021 inte längre kommer att vara ett kritiskt referensvärde i den mening som avses i förordning (EU) 2016/1011, bör den här förordningen skyndsamt träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2016/1011

Förordning (EU) 2016/1011 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.2, ska följande led läggas till:

”i) Ett referensvärde för en avistaväxelkurs som har fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 18a.1.”

2. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

”22a) *referensvärde för avistaväxelkurser*: ett referensvärde som återspeglar priset, uttryckt i en valuta, på en annan valuta eller en korg av andra valutor, för leverans på den tidigaste möjliga valuteringsdagen.”

b) Led 24a i ska ersättas med följande:

”i) en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU eller en handelsplats i ett tredjeland beträffande vilken kommissionen har antagit ett genomförandebeslut enligt vilket regelverket och tillsynssystemet i det landet ska anses ha motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 28.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 (*), eller artikel 25.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU, eller en reglerad marknad som anses vara likvärdig enligt artikel 2a i förordning (EU) nr 648/2012, men i samtliga fall enbart i fråga om transaktionsavgifter som rör finansiella instrument,

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).”

3. I avdelning III ska titeln på kapitel 2 ersättas med följande:

”Referensräntor och referensvärden för avistaväxelkurser”.

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Referensvärden för avistaväxelkurser

1. Kommissionen får fastställa ett referensvärde för en avistaväxelkurs som administreras av administratörer belägna utanför unionen, om båda följande kriterier är uppfyllda:

a) Referensvärdet för avistaväxelkursen hänvisar till en avistakurs för en tredjelandsv valuta som inte fritt kan konverteras.

b) Referensvärdet för avistaväxelkursen används på frekvent, systematisk och regelbunden basis för att säkra sig mot ogynnsamma växelkursrörelser.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2022 genomföra offentliga samråd för att identifiera de referensvärden för avistaväxelkurser som uppfyller kriterierna i punkt 1.

3. Kommissionen ska senast den 15 juni 2023 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 för att upprätta en förteckning över sådana referensvärden för avistaväxelkurser som uppfyller de kriterier som fastställs i punkt 1 i den här artikeln. Kommissionen ska vid lämpliga tillfällen uppdatera den förteckningen.”
5. I avdelning III ska följande kapitel införas:

”KAPITEL 4A

Lagstadgad ersättning av ett referensvärde

Artikel 23a

Tillämpningsområde för lagstadgad ersättning av ett referensvärde

Detta kapitel tillämpas på

- a) avtal eller finansiella instrument enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, som hänvisar till ett referensvärde och omfattas av rätten i en av medlemsstaterna, och
- b) avtal, i vilket alla parter är etablerade i unionen, som hänvisar till ett referensvärde och som omfattas av rätten i ett tredjeland, och där den rätten inte möjliggör ett ordnat upphörande av ett referensvärde.

Artikel 23b

Ersättning av ett referensvärde genom unionsrätten

1. Denna artikel ska tillämpas på
  - a) referensvärden som fastställts som kritiska genom en genomförandeakt som antagits enligt artikel 20.1 a eller c,
  - b) referensvärden som baseras på rapportering av dataunderlag om deras upphörande eller avveckling avsevärt skulle störa de finansiella marknadernas funktion i unionen, och
  - c) referensvärden från tredjeland om deras upphörande eller avveckling avsevärt skulle störa funktionen hos de finansiella marknaderna i unionen eller utgöra en systemrisk för det finansiella systemet i unionen.
2. Kommissionen får fastställa en eller flera ersättningar för ett referensvärde om något av följande har inträffat:
  - a) Den behöriga myndigheten för administratören av referensvärdet har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information där det meddelas att det referensvärdet inte längre återspeglar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten; när det gäller ett referensvärde som fastställts som kritiskt genom en genomförandeakt som antagits enligt artikel 20.1 a eller c ska den behöriga myndigheten lämna ett sådant meddelande endast om referensvärdet, efter utövandet av de befogenheter som anges i artikel 23, fortfarande inte återspeglar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten.
  - b) Administratören av det referensvärdet, eller en person som handlar på uppdrag av den administratören, har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information, eller ett sådant offentligt uttalande har utfärdats eller sådan information har offentliggjorts, där det meddelas att administratören kommer att börja avvecklingen av det referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider eller vissa valutor för vilka det referensvärdet beräknas, permanent eller på obestämd tid, förutsatt att det vid tidpunkten för utfärdandet av meddelandet eller offentliggörandet av informationen inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla det referensvärdet.
  - c) Den behöriga myndigheten för administratören av det referensvärdet eller en enhet med insolvens- eller resolutionsbefogenhet över denna administratör har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information, där det meddelas att administratören kommer att börja avveckla det referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider eller vissa valutor på vilka det referensvärdet beräknas permanent eller på obestämd tid, förutsatt att det vid tidpunkten för utfärdandet av meddelandet eller offentliggörandet av informationen inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla referensvärdet.

- d) Den behöriga myndigheten för administratören av det referensvärdet återkallar eller tillfälligt upphäver auktorisationen i enlighet med artikel 35, eller erkännandet i enlighet med artikel 32.8 eller kräver upphörandet av godkännandet i enlighet med artikel 33.6, förutsatt att det vid tidpunkten för återkallelsen eller det tillfälliga upphävandet eller upphörandet av godkännandet inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla det referensvärdet och att dess administratör kommer att börja avveckla det referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider eller vissa valutor för vilka det referensvärdet beräknas permanent eller på obestämd tid.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska ersättningen för ett referensvärde ersätta alla hänvisningar till det referensvärdet i avtal och finansiella instrument enligt artikel 23a, om dessa avtal och finansiella instrument inte innehåller
- någon reservbestämmelse, eller
  - några lämpliga reservbestämmelser.
4. Vid tillämpningen av punkt 3 b ska en reservbestämmelse anses olämplig om
- den inte föreskriver en permanent ersättning för det referensvärde som upphör, eller
  - tillämpningen av den kräver samtycke från tredje part, vilket har nekats, eller
  - den föreskriver en ersättning för ett referensvärde som inte längre återspeglar, eller skiljer sig avsevärt från den underliggande marknaden eller den ekonomiska verklighet som det referensvärde som upphör är avsett att mäta och dess tillämpning skulle kunna ha en negativ inverkan på den finansiella stabiliteten.
5. Ersättningen för ett referensvärde som godkänts som en avtalsenlig reservränta återspeglar inte längre, eller skiljer sig avsevärt från den underliggande marknaden eller den ekonomiska verklighet som det referensvärde som upphör är avsett att mäta, och skulle kunna ha en negativ inverkan på den finansiella stabiliteten där
- den har fastställts av den relevanta nationella myndigheten på grundval av en övergripande bedömning av en särskild typ av avtalsenligt arrangemang som har utförts till följd av en motiverad begäran från minst en berörd part, efter samråd med de relevanta berörda parterna,
  - efter en övergripande bedömning i enlighet med led a, en av parterna i avtalet eller det finansiella instrumentet har invänt mot den avtalsenliga reservbestämmelsen senast tre månader innan referensvärdet upphör att tillhandahållas, och
  - efter en invändning enligt led b, parterna i avtalet eller det finansiella instrumentet inte har kommit överens om en alternativ ersättning för referensvärdet senast en arbetsdag innan referensvärdet upphör.
6. Vid tillämpningen av punkt 4 c ska den relevanta nationella myndigheten, utan onödigt dröjsmål, informera kommissionen och Esma om sin bedömning som avses i punkt 5 a. Om enheter i mer än en medlemsstat skulle kunna påverkas av bedömningen ska de relevanta myndigheterna i alla dessa medlemsstater gemensamt genomföra bedömningen.
7. Medlemsstaterna ska utse en relevant myndighet som kan genomföra den bedömning som avses i punkt 5 a. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om vilka relevanta myndigheter som har utsetts senast den 14 augusti 2021.
8. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa en eller flera ersättningar för ett referensvärde i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2, om någon av de händelser som avses i punkt 2 i den här artikeln har inträffat.
9. En genomförandeakt som avses i punkt 8 ska omfatta följande:
- Ersättningen eller ersättningarna för ett referensvärde.
  - Den spreadjustering, inbegripet metoden för att fastställa spreadjusteringen, som ska tillämpas på den ersättning av ett referensvärde som ska upphöra vid ersättningstidpunkten för varje enskild löptid i syfte att beakta effekterna av övergången eller ändringen från det referensvärde som ska avvecklas till dess ersättning.
  - Motsvarande väsentliga ändringar för anpassning som är kopplade till och rimligen nödvändiga för användningen eller tillämpningen av en ersättning för ett referensvärde.
- d) Det datum från och med vilket ersättningen eller ersättningarna för ett referensvärde tillämpas.

10. När kommissionen antar en genomförandeakt som avses i punkt 8 ska den beakta tillgängliga rekommendationer om ersättningen för ett referensvärde, de motsvarande ändringarna för anpassning samt den spreadjustering som gjorts av den centralbank som ansvarar för det valutaområde där det relevanta referensvärdet ska avvecklas, eller av den arbetsgrupp för alternativa referensräntor som verkar under överinseende av de offentliga myndigheterna eller centralbanken. Innan kommissionen antar genomförandeakten ska den genomföra offentliga samråd och beakta rekommendationerna från andra berörda parter, inbegripet referensvärdesadministratörens behöriga myndighet och Esma.

11. Utan hinder av punkt 5 c i denna artikel ska en ersättning för ett referensvärde som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 2 i denna artikel inte tillämpas om alla parter eller den erforderliga majoriteten av parterna i ett avtal eller finansiellt instrument som avses i artikel 23a har enats om att tillämpa en annan ersättning för ett referensvärde antingen före eller efter den dag för tillämpning av genomförandeakten som avses i punkt 8 i den här artikeln.

Artikel 23c

Ersättning av ett referensvärde genom nationell rätt

1. Den nationella behöriga myndigheten i en medlemsstat där majoriteten av rapportörerna är belägna får fastställa en eller flera ersättningar för ett referensvärde enligt artikel 20.1 b, förutsatt att något av följande har inträffat:

- a) Den behöriga myndigheten för administratören av det referensvärdet har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information där det meddelas att det referensvärdet inte längre återspeglar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten; den behöriga myndigheten ska meddela endast om referensvärdet, efter utövandet av de befogenheter som anges i artikel 23, fortfarande inte återspeglar den underliggande marknaden eller den ekonomiska verkligheten.
- b) Administratören av det referensvärdet, eller en person som handlar på uppdrag av administratören, har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information, eller ett sådant offentligt uttalande har utfärdats eller sådan information har offentliggjorts, där det meddelas att administratören kommer att börja avveckla det referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider eller vissa valutor för vilka det referensvärdet beräknas, permanent eller på obestämd tid, förutsatt att det vid tidpunkten för utfärdandet av uttalandet eller offentliggörandet av informationen inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla det referensvärdet.
- c) Den behöriga myndigheten för administratören av det referensvärdet eller en enhet med insolvens- eller resolutionsbefogenhet över en sådan administratör har utfärdat ett offentligt uttalande eller har offentliggjort information, där det meddelas att administratören kommer att börja avveckla referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider eller vissa valutor på vilka referensvärdet beräknas permanent eller på obestämd tid, förutsatt att det vid tidpunkten för utfärdandet av uttalandet eller offentliggörandet av informationen inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla det referensvärdet.
- d) Den behöriga myndigheten för administratören av det referensvärdet återkallar eller tillfälligt upphäver auktorisationen i enlighet med artikel 35, förutsatt att det vid tidpunkten för återkallelsen eller det tillfälliga upphävandet inte finns någon efterträdande administratör som kommer att fortsätta att tillhandahålla det referensvärdet och administratören kommer att börja avveckla det referensvärdet på ett ordnat sätt eller kommer att upphöra med att tillhandahålla det referensvärdet eller vissa löptider för det referensvärdet eller vissa valutor för vilka det referensvärdet beräknas permanent eller på obestämd tid.

2. Om en medlemsstat fastställer en eller flera ersättningar för ett referensvärde i enlighet med punkt 1 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten omedelbart underrätta kommissionen och Esma.

3. Ersättningen för ett referensvärde ska ersätta alla hänvisningar till det referensvärdet i avtal och finansiella instrument enligt artikel 23a, om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Avtalen eller de finansiella instrumenten hänvisar till det referensvärde som upphör den dag då den nationella rätt som fastställer ersättningen för ett referensvärde blir tillämplig.

- b) Dessa avtal eller finansiella instrument innehåller inte någon reservbestämmelse eller innehåller en reservbestämmelse som inte föreskriver en permanent ersättning för det referensvärde som upphör.
4. En ersättning för ett referensvärde som fastställs av en behörig myndighet i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas om alla parter eller den erforderliga majoriteten av parterna i ett avtal eller finansiellt instrument enligt artikel 23a har enats om att tillämpa en annan ersättning för ett referensvärde vare sig före eller efter tillämpningsdagen för den relevanta bestämmelsen i nationell rätt.”
6. Artikel 28.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Enheter under tillsyn, förutom sådana administratörer som avses i punkt 1, som använder ett referensvärde ska sammanställa och upprätthålla väl underbyggda skriftliga planer som beskriver de åtgärder som de skulle vidta om ett referensvärde väsentligt förändrades eller upphörde att tillhandahållas. Om så är möjligt och lämpligt ska planerna fastställa ett eller flera alternativa referensvärden som skulle kunna användas som hänvisning för att ersätta de referensvärden som inte längre skulle kunna tillhandahållas, med en förklaring av varför dessa referensvärden skulle vara lämpliga alternativ. Enheter under tillsyn ska på begäran och utan onödigt dröjsmål lämna dessa planer tillsammans med eventuella uppdateringar till den relevanta behöriga myndigheten, och ska låta dem återspeglas i sitt avtalsförhållande med kunder.”
7. I artikel 29 ska följande punkt införas:
- ”1a. En enhet under tillsyn får också använda ersättningen för ett referensvärde som fastställs i enlighet med artikel 23b eller 23c.”
8. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:
- a) Följande punkt ska införas:
- ”2b. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 18a.3 och 54.7 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 13 februari 2021.”
- b) Följande punkt ska införas:
- ”3a. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 18a.3 och 54.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”
- c) Följande punkt ska läggas till:
- ”6a. En delegerad akt som antas enligt artikel 18a.3 eller 54.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
9. Artikel 51.5 ska ersättas med följande:
- ”5. Såvida inte kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet enligt artikel 30.2 eller 30.3, en administratör har erkänts enligt artikel 32, eller ett referensvärde har godkänts enligt artikel 33, är den användning i unionen som enheter under tillsyn gör av ett referensvärde från tredjeland endast tillåten för finansiella instrument, finansiella avtal och mått på en investeringsfonds resultat som redan hänvisar till det referensvärdet, eller som adderar en hänvisning till ett sådant referensvärde före den 31 december 2023.

Det första stycket ska inte tillämpas på referensvärden som tillhandahålls av administratörer som flyttar från unionen till ett tredjeland under övergångsperioden. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma i enlighet med artikel 35. Esma ska upprätta en förteckning över referensvärden från tredjeland för vilka det första stycket inte är tillämpligt.”

10. Artikel 54.6 ska ersättas med följande:

”6. Senast den 15 juni 2023 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om denna förordnings tillämpningsområde, särskilt när det gäller att enheter under tillsyn fortsätter att använda referensvärden från tredjeland, och om potentiella brister i den nuvarande ramen. Den rapporten ska särskilt bedöma om det finns ett behov av att ändra denna förordning för att begränsa dess tillämpningsområde till tillhandahållande av vissa typer av referensvärden eller till tillhandahållande av referensvärden som används i stor utsträckning i unionen och ska när det är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 senast den 15 juni 2023 i syfte att förlänga den övergångsperiod som avses i artikel 51.5 till och med senast den 31 december 2025 om den rapport som avses i punkt 6 i den här artikeln visar att den fortsatta användningen, av enheter under tillsyn, i unionen av vissa referensvärden från tredjeland i annat fall skulle försämrats avsevärt eller skulle utgöra ett hot mot den finansiella stabiliteten.”

Artikel 2

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Artikel 13a i förordning (EU) nr 648/2012 ska ersättas med följande:

”Artikel 13a

Ändringar av äldre kontrakt för genomförandet av referensvärdereformer

1. Motparter får fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden enligt artikel 11.3 som de redan följer den 13 februari 2021 för sådana OTC-derivatkontrakt som inte har clearats av en central motpart och som ingåtts eller förnyats före den dag då skyldigheten att ha riskhanteringsförfaranden på plats enligt artikel 11.3 börjar gälla om dessa kontrakt, efter den 13 februari 2021, har ändrats eller förnyats i det enda syftet att ersätta ett referensvärde eller införa en reservbestämmelse för något av de referensvärden som det hänvisas till i det kontraktet.

2. Kontrakt som har ingåtts eller förnyats före den dag då clearingkravet börjar gälla enligt artikel 4 och som, efter den 13 februari 2021, har ändrats eller förnyats i det enda syftet att ersätta ett referensvärde eller införa en reservbestämmelse för något av de referensvärden som det hänvisas till i det kontraktet, ska av den anledningen inte omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4.

3. Punkterna 1 och 2 ska endast tillämpas på OTC-derivatkontrakt vars ändringar eller förnyanden

- a) är nödvändiga i syfte att ersätta referensvärden i sammanhang med referensvärdereformer,
- b) inte ändrar den ekonomiska substans eller den riskfaktor som sådant kontraktreferensvärde representerar,
- c) inte omfattar andra ändringar av rättsliga villkor i det kontraktet vilka inte avser det referensvärde som det hänvisas till och således potentiellt ändrar kontraktet på ett sätt som faktiskt innebär att det måste betraktas som ett nytt kontrakt.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 februari 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. P. ZACARIAS
Ordförande
